

Ležel jsem u řeky, obloha bez mráčků,
v tom vedru byly ryby s rybáři na jedný lodi.
Šplouchání vody, bzučení čmeláčků,
a od hladiny odražených tisíc sluncí ve větvích.

Přišla tiše jako sen, ramínko tetovaný,
piercing v břicho a dredy ve vlasech.
Přišla loukou vlčích máků, šatičky květovaný,
a pleť bílou, tak bílou, jako padlej sníh.

Drobouňka zrzka se smutnejma očima
svlékla se na břehu ve stínu olší.
Já, ukryt v trávě, trpím a přemítám,
jestli mě nevidí, nebo mě zkouší,
jestli mě nevidí, nebo mě zkouší.

Pak skočila do proudu, kde se voda točí.
Já cítil slastnou bolest Amorova šípu v hrudi.
Hlídal jsem šatičky v trávě, nemohl z nich spustit oči
a těšil se až se vrátí, vykoupaná a svěží.

Jako korálky na nit den navlékal hodinu za hodinou,
s večerem hukot řeky sílil, až jsem si musel zakrejt uši.
Už dávno jsou všechny holky v kraji pod peřinou,
ale šatičky květovaný dál v trávě leží.

Drobouňka zrzka se smutnejma očima
svlékla se na břehu ve stínu olší.
Já, ukryt v trávě, trpím a doufám,
že mě vidí a že mě zkouší,
že mě vidí a že mě jen zkouší.